

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donát

Pesti Központi Kerületi

Hivatkozási számok:

Fővárosi Törvényszék 47.Pf.639.601/2012/6. számú II. fokú ítélete

Kúria Pfv.IV.21.099/2013/4. számú felülvizsgálati ítélete

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék 47.Pf.639.601/2012/6. számon meghozott ítélete és a Kúria Pfv.IV.21.099/2013/4. számon meghozott ítélete alaptörvény-ellenes mivel sértik az Alaptörvény I) cikk (1) bekezdésével és 28. cikkével együtt olvasott VI. cikk (2) bekezdését valamint XXVIII. cikk (1) bekezdését és ezért az ítéleteket az Abtv. 43. §-a alapján semmisítse meg.

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság állapítsa meg az Egyezmény 6. cikk 1. bekezdésében foglaltakra is tekintettel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított ésszerű határidőn belül történő elbírálás alapjogának megsértését.

A 2003-ban indult perben a felperesek többek között a Budapest XVI. kerületi Önkormányzat által a [REDACTED] épületek külső szennyvízcsatorna rendszerének Diósy Lajos utcára történő kivezetésével kapcsolatban 1994-ben keletkezett kivitelezési szerződés és hozzá tartozó teljesítésigazolások (továbbiakban: csatornázási iratok), illetve az 1.) jelzésű 275/94. iktatószámú levél; 2.) jelzésű fax; 3.) jelzésű nyilatkozat; 4.) jelzésű fennmaradási és továbbépítési engedély; 5. jelzésű igazolás; 6.) jelzésű megbízási szerződés; 7.) jelzésű átadás-átvételi jegyzőkönyv; 8.) jelzésű építőközösségi szerződés; 9.) építésügyi határozatok; 10.) jelzésű 17/94. iktatószámú levél; 11.) jelzésű építésügyi határozatok; 12.) jelzésű megállapodás közérdekű adatként való kiadását kérték. A kiadni kért iratok közérdekű adat jellegének megítélése érdekében okirati bizonyítási indítványként az iratok bíróság általi beszerzését és a per irataihoz való csatolását is kérték.

A Fővárosi Törvényszék 47.Pf.639.601/2012/6. számú jogerős ítéletében, illetve a Kúria Pfv.IV.21.099/2013/4. számú felülvizsgálati ítéletében a fent említett iratok vonatkozásában elutasította a közérdekű adatok megismerése iránti kérelmet.

A bíróságok ítéleteikben kifejtették, hogy a csatornázási iratok tekintetében a kérelmezők csak valószínűsítették, de kétséget kizáróan nem bizonyították az iratok létezését és alperesek által történő kezelését.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1048-0/2015	
Érkezett: 2015 ÁPR 16.	
Példány: 1	Kezelőiroda: H
Melléklet: db	

34

-20 112

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
TÁJÉKOZTATÓ IRODA	
ÜGYSZÁM: 87909/11	10
KEZELŐIRODA: H	
ÉRKEZT: 2015-04-16	
YÜJTŐ: H	
ARK.:	2015-04-02
PELDÁNY: 1	
MELLÉKLET: 1	
SZÁM: KÖZTÜK: H	
IRATON: H	

Az 1.)-12.) jelzésű iratok tekintetében a kiadni kért iratokat döntés előkészítés körében keletkezett és ebből kifolyólag nyilvánosság alól mentes iratoknak minősítették.

Az 1.)-12.) jelzésű iratok okirati bizonyítékként való beszerzésének elutasítása tekintetében arra az álláspontra helyezkedtek, hogy az Atv. 19. § (5) bekezdésének érvényesülése érdekében nem volt teljesíthető az okirati bizonyítási indítvány.

A Kúria 2013. december 11-én kelt ítéletét 2015. január 30-án kézbesítette számomra a Pesti Központi Kerületi Bíróság.

A Kúria ítéletével szemben további perorvoslat nem áll rendelkezésemre.

Az Alaptörvényben biztosított, fellebbezési és felülvizsgálati ítélet által megsértett jogaim megnevezése:

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van [...] az emberi méltósághoz, [...].

VI. cikk

(2) Mindenkinnek joga [...] a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

IX. cikk

(1) Mindenkinnek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy [...] valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Egyéb a panasz megítélése szempontjából releváns jogszabályi rendelkezések:

Magyarország Alaptörvénye

NEMZETI HITVALLÁS

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Q) cikk

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

R) cikk

- (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.
- (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.
- (3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

1993. évi XXXI. törvény

az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről

1. Cikk - Kötelezettség az emberi jogok tiszteletben tartására

A Magas Szerződő Felek biztosítják a joghatóságuk alatt álló minden személy számára a jelen Egyezmény I. fejezetében meghatározott jogokat és szabadságokat.

6. Cikk - Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, [...].

10. Cikk - Véleménynyilvánítás szabadsága

1. Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárokon túl és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhasson. Ez a Cikk nem

akadályozza, hogy az államok a rádió-, televízió- vagy mozgókép vállalatok működését engedélyezéshez kössék.

2. E kötelezettségekkel és felelősséggel együttjáró szabadságok gyakorlása a törvényben meghatározott, olyan alakszerűségeknek, feltételeknek, korlátozásoknak vagy szankcióknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, mások jó hírneve vagy jogai védelme, a bizalmas értesülés közlésének megakadályozása, vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából.

14. Cikk - Megkülönböztetés tilalma

A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

1952. évi III. törvény

a polgári perrendtartásról

1. § Ennek a törvénynek az a célja, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az e fejezetben meghatározott alapelvek érvényesítésével biztosítsa.

2. § (1) A bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

(4) A bíróság e törvény alkalmazása során annak rendelkezéseit, csak az ebben a fejezetben meghatározott alapelvekkel összhangban értelmezheti.

3. § (1) A bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Ilyen kérelmet - ha törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő.

(2) A bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

(3) A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

(5) Ha törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. E rendelkezések nem érintik a törvényes vélelmeket, ideértve azokat a jogszabályokat is, amelyek szerint valamely körülményt az ellenkező bizonyításáig valónak kell tekinteni.

163. § (1) A bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el.

(3) A bíróság az általa köztudomásúnak ismert tényeket valónak fogadhatja el. Ugyanez áll azokra a tényekre is, amelyekről a bíróságnak hivatalos tudomása van. Ezeket a tényeket a bíróság akkor is figyelembe veszi, ha azokat a felek nem hozták fel, köteles azonban a feleket e tényekre a tárgyaláson figyelmeztetni.

190. § (1) Ha a fél tényállításait okirattal kívánja bizonyítani, az okiratot a tárgyaláson megtekintés végett be kell mutatnia.

(2) A bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenfelet kötelezheti a birtokában levő olyan okirat bemutatására, amelyet a polgári jog szabályai szerint egyébként is köteles kiadni vagy bemutatni. Ilyen kötelezettség az ellenfelet különösen akkor terheli, ha az okiratot a bizonyító fél érdekében állították ki, vagy az reá vonatkozó jogviszonyt tanúsít, vagy ilyen jogviszonnyal kapcsolatos tárgyalásra vonatkozik.

192. § (1) Bíróságnál, más hatóságnál, közjegyzőnél vagy valamely szervezetnél lévő irat beszerzése iránt a fél kérelmére a bíróság intézkedik, ha az irat kiadását a fél közvetlenül nem kérheti. Az eredeti okirat beszerzése mellőzhető, ha az eredeti okirat megtekintésére nincs szükség és a fél a tárgyaláson annak hiteles vagy egyszerű másolatát bemutatja [191. § (1) bek.].

(2) Az okirat megküldése csak akkor tagadható meg, ha az minősített adatot tartalmaz; a titoktartás alóli felmentésre a 169. §-t kell megfelelően alkalmazni.

(3) Ha a perbíróság megítélése szerint a megküldött okirat tartalma üzleti titoknak vagy hivatásbeli titoknak minősül, a bíróság megkeresi a titoktartás alóli felmentés megadására jogosultat (titokgazda) a titok megismerésének engedélyezése céljából. Ha a titokgazda a megkeresés kézhezvételétől számított nyolc napon belül nem nyilatkozik, az engedélyt megadottnak kell tekinteni; erre a titokgazdát a megkeresésben figyelmeztetni kell. Egyebekben a 170. §-t megfelelően alkalmazni kell. Ha a titokgazda határidőn belül úgy nyilatkozik, hogy az üzleti vagy hivatásbeli titok felek által történő megismeréséhez nem járul hozzá, az okirat ezen része bizonyítékként nem használható fel.

(4) Nem kell a (3) bekezdést alkalmazni, ha az okirat tartalma a közérdekű adatok nyilvánosságára és a közérdekből nyilvános adatra vonatkozó külön törvényi rendelkezések alapján nem minősül üzleti titoknak, vagy ha a per tárgyát annak eldöntése képezi, hogy az okirat tartalma közérdekű adatnak minősül-e.

192/A. § (1) A perben bizonyítékként nem használható fel a minősített adatot tartalmazó okirat (az okirat ilyen titkot tartalmazó része), melynek a fél általi megismeréséhez a minősítő nem járult hozzá.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a pert a megismerési kérelem megtagadása miatt indították, vagy a per tárgyát annak eldöntése képezi, hogy az okirat tartalma minősített adatnak minősül-e. Az ilyen perben a felperes, a felperes oldalán beavatkozó személy és ezek képviselője a minősített adatot az eljárás során nem ismerheti meg. A perben résztvevő egyéb személyek, valamint azok képviselői a minősített adatot csak akkor ismerhetik meg, ha a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény szerinti nemzetbiztonsági ellenőrzésüket elvégezték.

221. § (1) Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

1992. évi LXIII. törvény

a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról

(1999. VII. 13 - 2003. VI. 8.)

19. § (1) Az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv és személy (a továbbiakban együtt: szerv) a feladatkörébe tartozó ügyekben - ideértve a gazdálkodásával kapcsolatos ügyeket is - köteles elősegíteni a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását.

(3) Az (1) bekezdésben említetteknek lehetővé kell tenniük, hogy a kezelésükben lévő közérdekű adatot bárki megismerhesse, kivéve, ha az adatot törvény alapján az arra jogosult szerv állam- vagy szolgálati titokká nyilvánította, illetve ha az nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján minősített adat, továbbá, ha a közérdekű adatok nyilvánosságához való jogot - az adatfajták meghatározásával - törvény

a) honvédelmi;

b) nemzetbiztonsági;

c) bűnüldözési vagy bűnmegelőzési;

d) központi pénzügyi vagy devizapolitikai érdekből;

e) külügyi kapcsolatokra, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra;

f) bírósági eljárásra tekintettel

korlátozza.

(5) Ha törvény másként nem rendelkezik, a belső használatra készült, valamint a döntéselőkészítéssel összefüggő adat a keletkezését követő harminc éven belül nem nyilvános. Kérelemre az adatok megismerését a szerv vezetője e határidőn belül is engedélyezheti.

A bírói döntések Alaptörvény-ellenességét alátámasztó érveim az alábbiak:

Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján általánosságban megállapítható, hogy a közérdekű adatok igénylése során nem a kérelmező, hanem a kérelmet elutasító köteles megindokolni a kérelem elutasításának okát. Megállapítható az Alkotmánybíróság joggyakorlatából, az is, hogy a közérdekű adatok kiadása csak rendkívül szűk körben tagadható meg. Ebbe a szűk körbe beletartoznak a döntés előkészítő iratok is, de a megszorító értelmezést követve csak a döntés megszületéséig. Az előkészítő iratok tekintetében a hozzáférés formális szempontok alapján történő korlátozása és a "kényszerítő" indok fennálltának felülvizsgálat nélküli fenntartása nem elégíti ki az alkotmányos elvárásokat.

A bíróságok döntésének megítélése szempontjából fontos kiemelni azt, hogy az iratkiadásban érintett beruházás megvalósulására, a csatornarendszer kiépítésére önkormányzati határozat alapján közpénzek felhasználásával került sor ami az építésügyi és pénzügyi háttérjogszabályokat figyelembe véve és törvényes működést feltételezve maga után vonja annak vélelmét, hogy a beruházást külső vállalkozó megtervezte, engedélyeztette, megépítette, az önkormányzat műszaki ellenőr közreműködésével átvette, majd a teljesítési igazolást a kivitelező felé kiállította, a kivitelező a számlát elkészítette és benyújtotta majd az önkormányzat a számlát kifizette.

Álláspontom szerint az Alaptörvényben B) cikk (1) bekezdésében meghatározott jogállamiság, a Q) cikkben vállalt kötelezettség valamint az R), I), és XV. cikkben deklaráltakra továbbá a 28. cikkből eredő bíróságra háruló kötelezettségre is tekintettel megállapítható, hogy a bíróságok azon álláspontja miszerint a perben a csatornázási iratok tekintetében nem elégséges a felperesnek az iratok létét valószínűsíteni, hanem létüket bizonyítani kell, szembe mutat a józan ésszel, a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog bíróság előtti eljárásban történő érvényesíthetőségével az érdemi jogorvoslathoz való jog, valamint a tisztességes és pártatlan eljárás érvényesülésével. Amennyiben a kiadni kért adat létét és kezelését az adatkezelő letagadja az adatigénylő nincs abban a helyzetben, hogy az állítás igaztalanságát közvetlenül bizonyítsa. Az adatkérelnél csak arra van lehetősége, hogy az adatok létét és kezelését valószínűsítse, illetve megfelelően alátámasztva vélelmet állítson fel a létezésükre, illetve a kezelésükre. Mindezekre tekintettel a bíróságok azon kereseti kérelmet elutasító álláspontja, hogy a perben a per tárgyára és tétjére valamint a felek személyére is tekintettel nem fordult meg a perben a bizonyítási kötelezettség és a felperesek nem bizonyították a perben az érintett iratok létét és az alperes által történő kezelését az elutasítás tekintetében fennálló megszorító értelmezés követelményére, az Egyezmény 10. cikk (2) bekezdésére, az Alkotmánybíróság 32/1992. (V. 29.) AB határozatára, 34/1994. (VI. 24.) AB határozatára, 25/2014. (VII. 22.) AB határozatára, 4/2015. (II. 13.) AB határozatára is tekintettel sérti az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében, IX. cikk (1) bekezdésében, illetve a XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapjogokat.

A bíróságok azon álláspontja, hogy az 1.-12.) jelű iratok döntés előkészítő jellegükre tekintettel nem voltak megismerhetők az Alkotmánybíróság fentebb hivatkozott határozataira valamint a 12/2004. (IV. 7.) AB határozatára is tekintettel nem felel meg az Alaptörvény Q) cikk (2) és (3) bekezdésének, a XV. cikk (2) bekezdésének, 28. cikkének melyből kifolyólag sérti a felperesek Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében, IX. cikk (1) bekezdésében, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapvető jogait. Feltételezve, de nem elfogadva azt, hogy az iratok mind döntés előkészítést szolgáltattak arra tekintettel, hogy 1994 és 1995 között készültek megállapítható lett volna az, hogy az adatigénylés idejére, 2003-ra elvesztették azon tulajdonságukat, amely a kiadásukat korlátozta. Az adatkiadás időpontjára a döntések már régen megszülettek így élő és releváns indoka nem volt az adatkiadás megtagadásának.

A bírósági eljárások és döntések megítélése szempontjából nem mellékes szempont az sem, hogy mivel az iratok beszerzésére nem került sor a bíróságok nem voltak abban a helyzetben, hogy

megítéljék a perben érintett iratok előkészítő vagy más iratkiadást korlátozó jellegét így álláspontjukról megállapítható, hogy minden alapot nélkülöz.

A Kúria döntése súlyosan sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított indokolt bírósági döntéshez való alapjogomat azáltal, hogy nem adja konkrét és érdemi magyarázatát annak miért nem látta alkalmazhatónak az okirati bizonyítási indítványom tekintetében a Pp. 192. §-át, illetve 192/A. §-át. A Kúria ítéletéből csak az tudható meg, hogy a kiadni kért iratokat üzleti titoknak minősítette, de nem állapítható meg az, hogy ezt a vélekedését konkrétan mire alapozta. Itt ismételen ki kell hangsúlyozni azt, hogy az iratokat, az iratok tartalmát a Kúria nem ismerte így csak egyszerűen a "hasára ütve" állapította meg az iratokról, hogy azok "üzleti titkot" tartalmaznak.

Azzal, hogy a bíróságok Alaptörvény ellenes eljárás eredményeképpen elzártak a közérdekű adatok megismerésétől és ezzel jogszerűtlenül korlátozták a közérdekűadatok megismeréséhez és a véleménynyilvánításhoz való alapjogaimat [Alaptörvény VI. cikk (2) bek.; IX.cikk (1) bek.] megsértették az Alaptörvény II. cikkében biztosított emberi méltósághoz való alapjogomat ezen belül is a véleménynyilvánítás részét is képező önrendelkezéshez való alapjogomat.

Álláspontom szerint az iratkiadási perben a bíróságok súlyosan megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított ésszerű határidőn belül történő elbírálásához való alapjogomat azáltal, hogy a soron kívüli elbírálás alá eső 2003. január 24-én indult perben csak tíz év és 10 hónap múltával 2013. december 11-én született meg a végső döntés és ennek kikézésítésére – panaszt követően - csak 2015. január 23-án került sor.

Budapest, 2015. március 28.

Tisztelettel

panaszos